

dans

Hard werken en verwondering – dat is Tim Persent ten voeten uit

Holland Dance Festival

'Dans door Tim Persent, a Dance Concert'. Tournee t/m 23/5, www.holland-dance.com

In de openingsfilm bij de dansvoorstelling 'A Dance Concert' zien we een close-up van de voet van danser Tim Persent, langzaam strekkend. Een heel netwerk van pezen en spieren, elk radertje moet hard werken om tot beweging te komen. Die tanige voet is prachtig uitgelicht, tegelijk is er niets verhevens aan. Hard werken, én een flinke scheut verwondering – Tim Persent ten voeten uit.

Met het dansportret 'A Dance Concert' viert Tim Persent zijn 25-jarige jubileum. Het is een hommage aan een schitterende danser die tot de danscanon van Nederland is gaan behoren én het is een aardig staalkaart(je) van moderne dans in Nederland.

We worden door Persent in verschillende dansstukken meegenomen langs werk van choreografen die hem hebben gevormd, of voor wie hij bewondering heeft. Bij Leine en Roebana, de Amsterdamse choreografen bij wie hij zeventien jaar danst, zien we in een speciaal op hem gecreëerd duet dat Persent een danser is die excelleert door voorbij dansgrenzen te denken. In deze tango met Bennie Bartels is de tangospecifieke lading gebleven, maar verleiding is hier een diepgelaagd spel.

Een solo uit Ton Simons' 'The Idea of Order' (1993) maakt duidelijk dat Persent bij deze choreograaf werd ge-

confronteerd met iets heel anders: dans als complex amalgaam van ballans en tempowisselingen. In een solo van Ann van den Broek dikt Persent zijn dans in tot de essentie: een ogenschijnlijk eenvoudige bewegingsreeks die de focus totaal op innerlijke motivatie legt.

Zo zijn we getuige van een danser die zijn lyrische veren afwierp, griligheid omarmde en het uiteindelijk aandurfde zijn ziel aan het publiek te schenken. Baken in Persents tocht is muziek, de motor achter zijn passen. Sopraan Claron McFadden vertolkt met het ensemble Musica Amphion zijn liefde voor Monteverdi's 'Lamento della ninfa', waarmee een andere kwaliteit naar boven wordt gebracht: zijn durf om te ontroeren.

De tussen de choreografieën versneden filmfragmenten zijn sympathiek, maar hebben een (te) documentair karakter. De woorden 'uitdagerend' en 'verrassend' vallen veelvuldig als Persent, op film, vertelt waarom hij graag met deze specifieke choreografen heeft gewerkt. Daar had regisseur Theu Boermans dóór moeten laten vragen.

Wat Persent drijft om al die jaren in dat barre, moeilijke, prachtige dansvak actief te zijn, zien we wel op toneel, woordeloos, als hij danst en onze ogen op zich weet gericht. Opperste concentratie met dansplezier versnijndend, sensualiteit met vrijheid.

Sander Hiskemuller